

EXPUNERE DE MOTIVE

Introducerea sistemului cotei obligatorii de reprezentare a femeilor în Parlamentul României este necesară pentru a asigura creșterea gradului de reprezentare a femeilor în viața politică.

Deși cadrul legislativ din România instituie egalitatea între bărbați și femei, realitatea demonstrează că, în ceea ce privește reprezentarea politică, aceasta rămâne încă scăzută, cu mult sub media europeană.

Prin Constituție, articolul 16, alineatul (3), statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea funcțiilor și demnităților publice.

Legea 202/2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați, articolul 21, alineat (1) prevede că partidele politice trebuie să asigure reprezentarea echitabilă și echilibrată a femeilor și bărbaților la toate nivelurile decizionale și au obligația să prevadă în regulamentele interne acțiuni pozitive în favoarea sexului subreprezentat.

Egalitatea între femei și bărbați reprezintă și un drept fundamental, o valoare comună a Uniunii Europene, urmărită prin Tratatul de la Lisabona, Directiva tratamentului egal, Strategia cadru împotriva discriminării și a oportunităților egale și Foaia de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați 2006 – 2010.

Cu toate acestea, realitatea arată că în România, femeile continuă să fie subreprezentate în plan politic.

La nivel parlamentar, procentul reprezentării femeilor în mandatul 2008 – 2012 a scăzut la 9,76 % față de 10% în mandatul 2004 – 2008, în timp ce media europeană a parlamentelor naționale este 24%. La nivel guvernamental, procentul reprezentării femeilor a scăzut la 6% față de 19% în anul 2009, în timp ce media europeană a guvernelor naționale este de 25%. La nivelul administrației locale, reprezentarea femeilor în funcția de primar este de 3,5%, în funcția de consilier județean 12,6%, în funcția de consilier local 10,8%, în funcția de prefect 4,7%.

La nivel mondial, femeile din România sînt subreprezentate politic, România ocupând locul 126 din 134 posibile, conform clasamentului World Economic Forum, 2006-2009.

Experiența internă a ultimilor 20 de ani a demonstrat că mecanismele care vizează asigurarea reprezentării echitabile a

femeilor in viata politica au fost insuficiente. Actualul cadru de legi si politici publice nu prevede si sanctiuni clare pentru situatia subreprezentarii femeilor.

Angajamentele prevazute in regulamentele de functionare a unor partide politice din Romania, nu au contribuit la o prezenta mai mare a femeilor in viata politica, in continuare procentul fiind cu mult sub media unei reprezentari echilibrate.

In mod asemanator, nici prevederile legale generale, asa cum sunt cele din Legea 202/2002 privind egalitatea de sanse intre femei si barbati, nu au generat rezultatele scontate, in principal din cauza formularilor vagi si lasate la latitudinea partidelor politice.

Experienta statelor europene demonstreaza, la randul ei, justetea introducerii cotei obligatorii de reprezentare a femeilor in Parlamentul Romaniei.

Exemplul „sistemului nordic”, mai precis Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia si Suedia, care au optat pentru mecanismul voluntar al introducerii cotei in regulamentele partidelor politice, a demonstrat ca implementat inca din anii 1960, a ajuns in prezent, dupa 50 de ani, sa genereze un procent de reprezentare a femeilor in legislativele nationale mai mare de 30%.

In Romania, au trecut deja 20 de ani de exercitiu democratic in plan politic, iar reprezentarea femeilor in functii de decizie politica tinde sa scada, in loc sa se consolideze.

Cota obligatorie de reprezentare a femeilor in legislativele nationale a fost relativ recent introdusa in unele state europene, de exemplu in legea electorala din Spania, Franta, Belgia, iar experienta acestor state demonstreaza este nevoie de cel putin 2 scrutinuri electorale pentru a putea masura efectele acestui mecanism de asigurare a reprezentarii echitabile a femeilor in parlament.

Prezenta propunere legislativa urmareste realizarea trecerii de la „egalitatea de sanse” la „egalitatea rezultatelor”, in reprezentarea echitabila a femeilor in Parlamentul Romaniei.

In acest scop, principalele modificări aduse prin prezenta propunere legislativă sunt următoarele:

1. Introducerea obligativitatii pentru partidele politice de a propune, in alegerile legislative, un procent de minim 40% femei;
2. Obligativitatea ca procentul de 40% femei sa se regaseasca in colegiile uninominale in care, pentru fiecare partid, rezultatele ultimelor 3 scrutinuri electorale, demonstreaza ca exista cel putin 75% sanse ca mandatul de parlamentar sa revina partidului respectiv;
3. Introducerea sanctiunii ca, in cazul in care primele doua conditii nu sunt indeplinite, respectivul partid politic sa piarda subventia anuala de la bugetul de stat;
4. Introducerea responsabilitatii pentru Consiliul National pentru Combaterea Discriminarii de a urmari indeplinirea conditiilor prevazute de actuala propunere legislativa si de a elabora un aviz, pentru fiecare partid competitor in alegerile legislative si de a i-l inainta catre Biroul Electoral Central;
5. Introducerea responsabilitatii pentru Autoritatea Electorala Permanenta de a aplica sanctiunile prevazute in actuala propunere legislativa, in baza hotararii emise de catre BEC si a avizului Consiliul National pentru Combaterea Discriminarii.

Având în vedere cele expuse anterior, supun spre dezbateră și adoptare Parlamentului prezenta propunere legislativă.

INIȚIATOR,

Sulfina BARBU – Deputat PD-L

